

підприємств, які потрапляють у стан фінансової кризи, тенденція до зниження величини їх прибутку має не стрибкоподібний, а поступовий характер. Інакше кажучи, можливо наперед спрогнозувати появу негативного тренду щодо зниження прибутковості підприємства і у деяких випадках розробити заходи, спрямовані на те, щоб запобігти настанню стану його банкрутства. З цією метою потрібно, насамперед, оцінити можливості підприємства своєчасно погасити величину своїх кредитних зобов'язань за різних можливих сценаріїв динаміки прогнозованої величини прибутку даного підприємства до сплати процентів та податків. У свою чергу, це потребує здійснення імітаційного моделювання тренду сподіваного прибутку господарюючого суб'єкта. При цьому дослідника повинні, насамперед, цікавити сценарії, за яких цей тренд є негативним, тобто величина прибутку має тенденцію до скорочення. За таких умов імовірність банкрутства підприємства може бути оціненою імовірністю настання тих тенденцій зменшення величини його прибутку до сплати процентів та податків, за яких підприємство не встигне повністю погасити розмір своїх позичкових зобов'язань.

Використання описаних методів діагностики банкрутства підприємства у практиці господарювання дозволить своєчасно виявляти симптоми настання фінансової кризи та, відповідно, розробити та реалізувати заходи, спрямовані на своєчасне подолання або, принаймні, пом'якшення негативних чинників, що зумовлюють кризові явища на певному підприємстві.

1. Астахов В.П. *Анализ финансовой устойчивости фирмы и процедуры, связанные с банкротством* / В.П. Астахов.- М.: Издательство «Ось-89», 2006. – 168 с. 2. *Антикризисное управление: от банкротства – к финансовому оздоровлению* /Под ред. Г.П. Иванова. – М.: Закон и право, ЮНИТИ, 2008. – 254с. 3. Ковалев В.В. *Финансовый анализ: методы и процедуры* / В.В. Ковалев. – М.: Финансы и статистика. – 2001. – 304с.

Сташин В.І.
студ. групи ЕКПм-12
Науковий керівник – к.е.н., доц. Загорецька О.Я.

ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ТЕС

Система теплопостачання в Україні досить розвинена. Сьогодні структура теплоспоживання – це: промисловість – 35,4%, житло-комунальний сектор – 43,7%, інші сектори економіки – 20,9%. За даними ДП "Енергоринок", виробництво електроенергії в Україні має таку структуру: АЕС - 48,6%, ТЕС - 41,5%, ГЕС - 5%, ТЕЦ - 3,8%, ВЕС - 1%, інші виробники - 12%.

В країні працює близько 250 ТЕЦ. Основним паливом для ТЕЦ служить природний газ (76-80%), використовуються також мазут (15-18%) і вугілля (5-6%). Обладнання більшості ТЕЦ застаріле (понад 80%),

не відповідає сучасним екологічним вимогам і нормативам, потребує реконструкції, модернізації або повної заміни. Фактичний час роботи в 2,5 разу перевищує розрахунковий ресурс. Перед державою постало питання тотальної реконструкції енергетичних потужностей і поступового виведення повністю зношених енергоблоків з експлуатації. Залежність держави від імпорту газу з Росії, низький рівень використання альтернативних джерел енергії негативно позначаються на економічному становищі. Тому скорочення споживання природного газу, розвиток енергозбереження та вирішення екологічних проблем - найбільш актуальні завдання, які стоять перед Україною. Диверсифікація енергоносіїв визначає рівень енергетичної безпеки країни.

Енергетична стратегія України до 2030 року передбачає реалізацію пріоритетних проектів, спрямованих на підвищення надійності та покращення техніко-економічних показників енерговиробництва шляхом зменшення підприємствами теплової енергетики питомих витрат умовного палива та наближення екологічних показників їх роботи до європейських стандартів. Сьогодні основним паливом для ТЕС є газ і вугілля. Серед усіх відновлюваних джерел енергії найбільш перспективним ресурсом для їх заміщення є біомаса. Крім вирішення енергетичних проблем, застосування біомаси та біопалива вирішує екологічні проблеми. Біомаса є відновлюваним, екологічно чистим паливом за умови екологічно раціонального виробництва та використання. Оскільки біомаса є CO_2 -нейтральним паливом, то її використання не підсилює глобальний парниковий ефект. Впровадження біоенергетичних проектів в рамках механізмів Кіотського протоколу є ефективним шляхом зниження викидів парникових газів.

На сьогоднішній день обґрунтовано необхідності впровадження нової енергозберігаючої, екологічно-чистої технології спалювання палива погіршеної якості шляхом заміни фізично та морально застарілих котлів котлоагрегатами з циркулюючим киплячим шаром (ЦКШ), які мають працювати на місцевому низькосортному багатозольному вугіллі Донецького басейну і будуть обладнані електрофільтрами, що дозволить зменшити викиди, довівши їх до європейських стандартів. Проектна потужність при застосуванні даної технології: електрична - 125МВт; тепла - 110Гкал. Річний відпуск: електроенергії (додатковий) - 506907МВт.г; теплоенергії (що заміщується) - 241320Гкал. Загальна кошторисна вартість, - 363946,432 тис. грн, термін окупності - 8 років, тривалість будівництва - 30 місяців. Серед перспективних напрямів технологічного вдосконалення вугільних ТЕС, особливе значення в дослідженні МЕА надається двом технологіям, що дозволяють найістотніше скоротити викиди парникових газів вугільних ТЕС за рахунок підвищення к.к.д., а саме: паротурбінним ТЕС з ультранадкритичним циклом Ренкіна (УСКД); ТЕС комбінованого (парогазового) циклу з внутрішньою газифікацією вугілля (IGCC).

До 2030р. основою електроенергетичної системи України залишатимуться теплові електростанції. Особливістю теплової енергетики

є те, що її робота протягом тривалого періоду відбувається в умовах надлишку встановлених потужностей енергоблоків ТЕС, що погіршує їх економічні показники. Тому, передбачається поступове зниження надлишкових потужностей з приведенням їх до оптимальної величини у 2015-2017 рр. Вирішальне значення для теплової генерації має реконструкція та модернізація устаткування ТЕС. У період 2011-2030 років планується: провести реалібітацію 5,4 тис. МВт потужностей ТЕС; вивести з експлуатації 1,0 тис. МВт потужностей; оновити і ввести потужності ТЕС на 10,0 тис. МВт шляхом заміни основного обладнання діючих енергоблоків і будівництва нових, у т.ч. замість знятих з експлуатації; ввести нові генеруючі потужності на ТЕЦ в обсязі 2,0 тис. МВт. До 2017 року планується впровадження високоефективних газоочисних установок на ТЕС; будівництво комплексів «шахта — ТЕС»; будівництво енергогенеруючих установок на базі нових технологій спалювання вугілля; будівництво на ТЕС комплексів по переробці відходів в іншу корисну для народного господарства продукцію; будівництво нових ТЕС загальною потужністю більш як 0,3 млн. кВт. Необхідний обсяг капіталовкладень на 2021-2030 рік складає 150,9 млрд. грн. Та великою проблемою є недостача коштів в бюджеті України; збільшення ціни на газ; недосконалість законодавства; зміна управління в Україні.

1. Здановський В.Г. Деякі аспекти екобезпеки теплоенергетики України та шляхи її покращання // Розвідка і розробка нафтових і газових родовищ. - Івано-Франківськ, 2000. - № 37 (том 9) - с.21-30. 2. Енергетична стратегія України до 2030 року // www.aes-ukraine.com/documents/5390.html - 48к. 3. Ковалко М.П., Денисюк С. П

Стрижка М.В.
студ. групи ЕКПм-11
Науковий керівник – ст. викл. Ріжко Л.І.

СТАН ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Іноземні інвестиції - один із ключів до інтеграції ринкової та демократичної України в Європу [1]. Прихід стратегічного інвестора є проблематичним через цілий ряд причин. Перша група причин - негативний досвід ведення бізнесу в Україні до кризи. Негативний досвід мали такі реальні інвестори, як Китай, Німеччина, а ряд польських інвесторів взагалі вважають помилкою свої намагання вкласти гроші у ведення бізнесу в Україні. Друга - нестабільна політична ситуація в Україні. [4].

В свою чергу директор представництва ЄБРР Андре Куусвек виділяє такі несприятливі умови для іноземних інвесторів в Україні: наявність «слабких місць» у банківському секторі, повільний прогрес у сфері реформ, політична нестабільність, «відтік мізків» (виїзд інтелектуальної